

Diebliffet ikke kunne bøde. Jeg har nu tilladt mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed herpaa, og jeg haaber, at der ved en anden given Leilighed vil blive taget Hensyn hertil. — Den ærede Ordfører bemærkede, at der blandt Ændringsforslagene til § 25 er nogle, som ere tiltraadte af Mindretal i Udvalget, medens Flertallet ikke har fundet sig foranlediget til at tiltræde dem, og at han vilde opsætte sine Bemærkninger om dem, indtil Medlemmer af de Mindretal, der have tiltraadt dem, havde uttræet sig om dem. Jeg kunde i saa Henseende i alt Væsentligt henholde mig til, hvad den ærede Krigsminister ogsaa har udvirket for os; men da det dog muligt kunde have sin Interesse for Thinget ogsaa fra Udvalgets Side at høre Noget om disse Forslag, skal jeg ikke tilbageholde, hvad jeg derom kan have at bemærke. Der er for det Første Forslaget under Nr. 56, som er en Gjenoptagelse af den Sum til Bagladerifler, der blev udvoteret ved Finantslovsforslagets 2den Behandling, om jeg huffer ret, med en meget ringe Stemmeforskel. Forslaget gaar ud paa at forskaffe Hæren det høist nødvendige Antal Bagladerifler, nemlig 45,000, og der mangler kun nogle enkelte Tusinde i, at dette Tal er naaet. Naar man i sin Tid er gaaet til at bevilge Hærens Fodfolk Bagladerifler, tror jeg ikke, man skal være for karrig med at gaa op til det Tal, som i paagældende Tilfælde maa anses for at være absolut nødvendigt for Hærens Vedkommende, men der vil gaa for lang Tid, eller i det Mindste meget lang Tid, inden hele Beholdningen kan komme tilveie, naar Krigsministeriet kun har den ordinære Bevilling at holde sig til. Hertil kommer, at Forfærdigelsen af Bagladerifler ved Hærens Værksteder er i en saadan Gang, at den ifølge den Bevilling, som ydes det ene Aar, anskaffes Materiale til de Geværer, der skulle forfærdiges paa den ekstraordinære Liste — i Almindelighed indtil 1,000 — medens disse Geværer gøres færdige ved den Bevilling, som gives det næste Aar. Man er altsaa kommen i den Gang, at Arbejdet ved Hærens Værksteder vil blive brudt, dersom Krigsministeriet ikke er i Stand til ved den tilstaaede ekstraordinære Bevilling at holde Virksomheden gaende. Jeg kan derfor ikke andet end slutte mig til det Ændringsforslag, som er stillet af den ærede Minister om at bevilge denne ringe Sum til Geværer. — Ændringsforslaget under Nr. 57 gaar ligeledes ud paa at gjenoptage en Sum, der blev udvoteret ved 2den Behandling, nemlig til Patronmetal. Vi kunne selvfølgelig ikke udgrave Patronmetal af Jorden i vort eget Land, men man maa i Tide være forsynet dermed, thi det kan i paakommende Tilfælde være vanskeligt at forskaffe det fornødne Patronmetal, som altid skal være af en jæregen Betskaffenhed. Der er saaledes vist god Grund til at søge at forøge Beholdningen til den Grænsse, her er foreslaaet. — Med Hensyn til Rytteriets Ride-

ekvipage, er det kun den halve Sum af, hvad der blev udvoteret ved 2den Behandling, som er gjenoptagen her paa Ministerens Ændringsforslag. Jeg har ikke megen Hætteforstand og heller ikke megen Sadelforstand, men den Sadel, som er bleven foreslået Finantsudvalget, og som er bleven ledt af den høistærede Ministers egen interessante Forklaring, har gjort mig det indlysende, at en Sadel af denne Betskaffenhed maa have væsentlige Fortrin fremfor den, man nu bruger, ikke alene for Hesten, men ogsaa for Rytteren, og den vil tillige — hvad der navnlig vedkommer os ved Behandlingen af en Sag som den foreliggende — være billigere at vedligeholde end de nuværende. Naturligvis udfordres der en vis Sum for at skaffe disse Sadel tilveie, men senere blive de saa vidt jeg har opfattet Forholdet, billigere at vedligeholde. Jeg skal derfor ogsaa anbefale dette Forslag til Thingets Betragtelse. — Forslaget under Nr. 59 gjenoptager de 5,000 Rd. til Søminerne, der vare indsatte paa Marineministeriets Budget under § 23, men som bleve udslættede ved 3die Behandling. Jeg føler mig overbevist om, at mange af de Herrer, der udstemte de 5,000 Rd., gjorde det, fordi de vilde have den hele Bevilling til Søminer samlet under Et. Det er en Løfte, som jeg fuldstændig tiltræder, og Sagen kommer nu til at staa saaledes, at de, naar de optages sammen med de 60,000 Rd., som ere begærede paa § 25, komme til at henhøre under Bevillingerne til Krigsministeriet. I denne Henseende staa jo indledende Krigs- og Marineministeriet i nøie Forbindelse. Jeg maa anse det for rigtig og haaber, at det vil komme dertil, at Alt, hvad der vedrører Søminevæsenet, kommer ind under Marineministeriet; men have vi en Gang faaet det samlet, vil det vist ikke medføre synderlig Vanskelighed at faa det overført fra det ene Ministerium til det andet. Allerede Ordet Søminer tyder jo paa, at det er Noget, der ikke saa meget hører til Hæren som til Søvæsenet. Det er vel saa, at man kan bruge Hærens Officerer og Underofficerer til Brug ved disse Miner, men det er ganske vist, at det nautiske Element ikke kan undværes, og efterhaanden som de aktive Miner faa mere og mere Indflydelse, maa de fortære umiddelbart under Marineministeriet, hvorved de ogsaa komme i nøie Forbindelse med Flaaden. Efter den Stemning, der er tilstede i Hærundervalget, forekommer det mig ogsaa rimeligt, at det hele, naar Hærløven kommer under Forhandling, vil komme til at fortære under Marineministeriet med den Organisation, hvorom man da maatte blive enig. I alt Fald vil det være økonomisk rigtig at ordne Sagen saaledes, og derfor vil man have Bevillingen ført over paa § 25, saaledes som foreslaaet af Ministeren og tiltraadt af Udvalgets store Flertal. Dersom disse 5,000 Rd. ikke bevilges, bliver Følgen, saavidt jeg har fornaaet den ærede Minister, den, at man